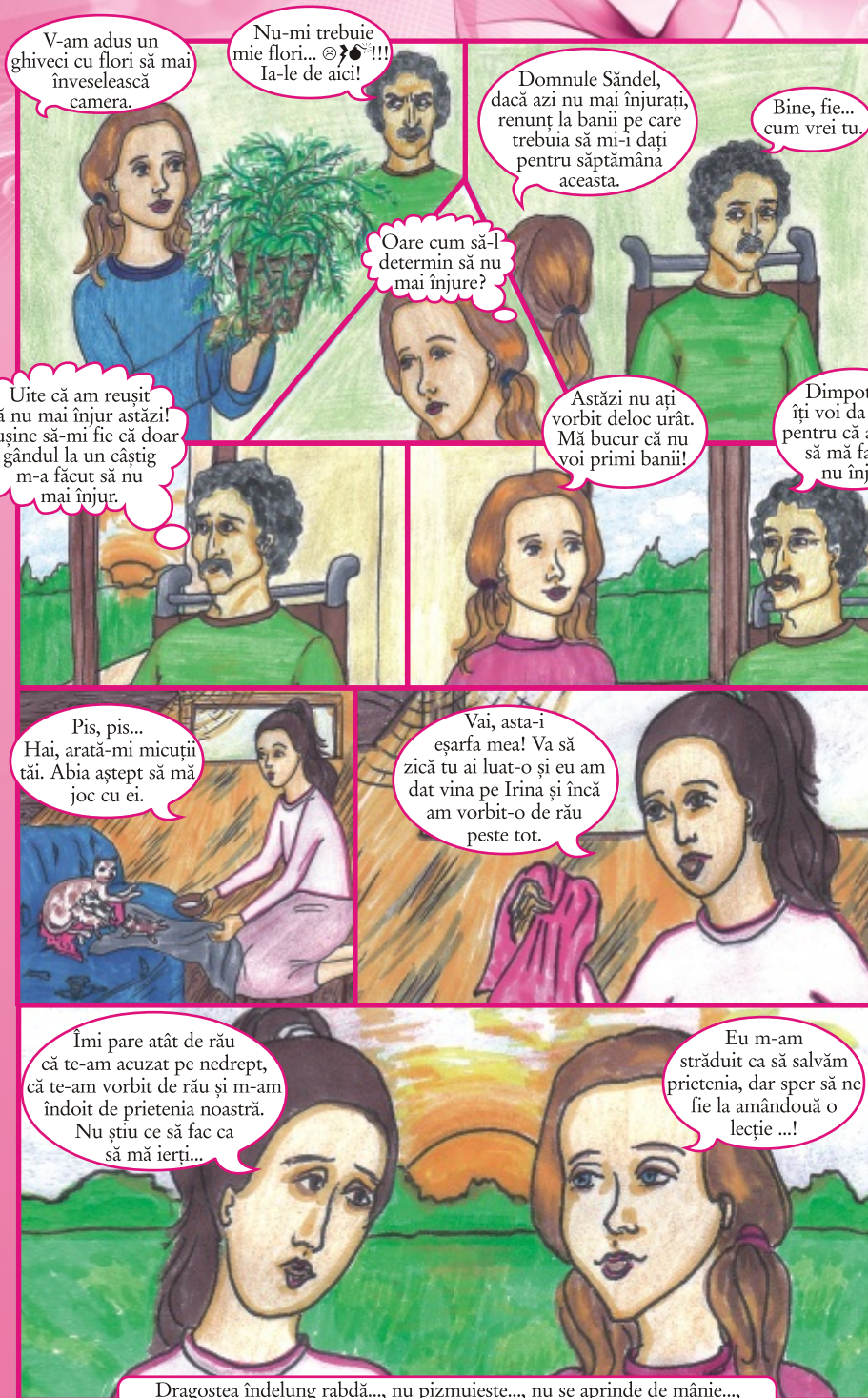

Igiena sufletului

V-am adus un ghiveci cu flori să mai înveselească camera.

Nu-mi trebuie mie flori... @?@!!!
Ia-le de aici!

Domnule Săndel, dacă azi nu mai înjurăți, renunț la banii pe care trebuia să mi-i dați pentru săptămâna aceasta.

Bine, fie... cum vrei tu.

Oare cum să-l determin să nu mai injure?

Uite că am reușit să nu mai injur astăzi! Rușine să-mi fie că doar gândul la un câștig m-a făcut să nu mai injur.

Astăzi nu ați vorbit deloc urât. Mă bucur că nu voi primi banii!

Dimpotrivă, îți voi da dublu pentru că ai reușit să mă faci să nu injur.

Pis, pis...
Hai, arată-mi micuții tăi. Abia aștept să mă joc cu ei.

Vai, asta-i eșarfa mea! Va să zică tu ai luat-o și eu am dat vina pe Irina și încă am vorbit-o de rău peste tot.

Îmi pare atât de rău că te-am acuzat pe nedrept, că te-am vorbit de rău și m-am îndoit de prietenia noastră. Nu știi ce să fac ca să mă ierți...

Eu m-am străduit ca să salvăm prietenia, dar sper să ne fie la amândouă o lecție ...!

Dragostea îndelung rabdă..., nu pizmăiește..., nu se aprinde de mânie..., nu gândește răul..., toate le crede, toate le nădăjduiește..., dragostea nu se sfârșește niciodată. (vezi Noul Testament, I Corinteni 13,4-8)

Grafică: Mirela Ioan, Suceava

Orice om își face curat în casa în care locuiește, își spală trupul, își curăță hainele, într-un cuvânt respectă niște reguli elementare de igienă. Acestea îl fac să fie sănătos, bine dispus, o prezență plăcută la prima vedere. Este normal să fie așa, dar oare este de ajuns?

Ar fi fost de ajuns dacă omul nu și-ar murdări de-a lungul vieții și haina sufletului pe care a primit-o imaculată la Sfântul Botez.

Murdăria sufletului este mai grea și are urmări mai grave decât murdăria trupului. Ea intră în suflet prin neglijență și prin păcate de tot felul și se așterne peste chipul lui Dumnezeu din om, necinstindu-l. Această murdărie, dacă nu este curățită prin spovedanie și prin străduință spre îndreptare, face ca persoana respectivă să nu mai semene a om, ci să se degradeze până la desfigurare spirituală.

Omul rămâne om numai în măsura în care își împlinește menirea, iar menirea sa este de a deveni asemenea cu Dumnezeu. Cum se mai aseamănă cu Dumnezeu un om care trăiește în răutăți și păcate, un om care înjură, care vorbește murdar, un om care bârfește? Din păcate, bârfa și limbajul cu aluzii indecente sunt prezente până și în multe emisiuni TV, co-participând la ele o țară întreagă.

Mulți dintre creștinii de astăzi sunt departe de modelul pe care ar trebui să-l urmeze: Iisus Hristos. Chiar și bunul simț ar fi de ajuns pentru ca o persoană să-și dea seama ce se potrivește și ce nu se potrivește cu o anumită situație. De exemplu, sunt locații care impun ținută la un anumit standard de decență sau eleganță pentru cei care le trec pragul. Cu atât mai mult trebuie respectat un standard de decență când intrăm în casa lui Dumnezeu, Biserica. Dar nici strada nu trebuie confundată cu litoralul în ceea ce privește ținuta. Vine vara, este cald, dar se pot purta haine subțiri, răcoroase și decente în același timp.

Orice comportament pornește din suflet, iar puterile sufletului sunt rațiunea, sentimentul și voința. O rațiune sănătoasă, luminată de dreapta credință și bună educație ne va ajuta să distingem binele de rău, valoarea de kitsch, adevărul de fals. Sentimentul, dacă nu este pervertit de păcat, ne leagă inima de Dumnezeu și de toți semenii noștri, iar voința ne ajută să ne îndreptăm spre ceea ce rațiunea și sentimentul ni le-au arătat ca demne de urmat.

Prin urmare, grija pentru sănătatea și curățenia sufletului nostru trebuie să fie cu atât mai mare cu cât suntem împresurați de mai multe ispite și devieri.

Prof. Irina Buta, Suceava